

Una espelma en un carrer fosc

RETRATS. L'interiorista manresà Pep Roma critica que promou l'art en una ciutat grisa.

Foto: Marc Prat.

La seva mirada rere el vidre observa com el vespre tenyeix d'ombres el carrer de Na Bastardes. És el moment del dia que la claror de l'interior de la Nova Vella Sala, el centre d'exposicions ubicat al barri antic, brilla més. L'interiorista Pep Roma va impulsar aquest espai artístic i el defineix com «una espelma enmig d'un carrer fosc i poc transitat». La llum n'és l'element protagonista. Igual que les estrelles, petits focus de claror es dispersen pel sostre, les parets i els racons. N'hi ha que adquireixen forma de planeta, de sol o de flor encesa. Enlloc d'un espai tancat recorda un cel d'estels. Sembla que aquestes petites espurnes parlin de la seva inquietud per descobrir el món, per viatjar. Des de ben jove, la curiositat el va empènyer a agafar la motxilla i recórrer sol diferents parts del planeta. Explica que quan troba llum dins d'alguns somriures se sent a casa, malgrat trobar-se lluny de Manresa. Una ciutat que estima però que cada vegada percep més a les fosques, amb pocs recorreguts culturals i una oferta expositiva pobre.

Recorda una infància a Manresa, sense preocupacions, jugant al carrers del voltant de la plaça Mallorca. L'interès per la pintura el va conduir a conèixer el pintor Estanislau Vilajosana, de qui va rebre classes. «Ell em va transmetre la passió per la pintura i volia enfocar el meu futur professional a l'art del pinzell». Va entrar a l'Escola Massana de Barcelona, però, mentre estudiava, va decidir enfocar la seva vessant professional en l'interiorisme, «perquè era un camp que s'obria». La pintura va quedar en un segon pla, tot i que, encara avui li brillen els ulls quan en parla. Utilitza la paraula «lineal» per definir la seva trajectòria professional com a interiorista a Manresa. Però darrere d'aquest perfil, s'amaga una ment curiosa amb ganes de volar.

Els colors vius i el moviment. Dues característiques que es troben dins les fotografies que Pep Roma exposa a la Nova Vella Sala. Faldilles que roden, cossos que ballen, rostres pintats. Són instantànies d'un dels seus viatges a l'estat de Bahia, al Brasil, durant els dies de carnaval. Si hagués d'escollir un lloc al món triaria aquest. «És un esclat de color, de ritme i d'expressivitat». Explica que és una zona on es barreja la cultura indígena autòctona, l'europea i sobretot l'africana. Li agrada fugir del turisme de postal i planteja els viatges com una immersió en la cultura del país. Sol, amb una motxilla i una càmera, ha trepitjat diferents continents i diu que «els instants més bonics que he fotografiat són els somriures dels nens i les marques del temps de la gent gran». Des de fa quatre anys, va decidir crear una agència de viatges virtual, Hamaca Travel, on organitza itineraris amb grups reduïts de persones, «amb qui vull compartir la sensació de conèixer noves formes de vida».

Un vianant mira sorprès la claror de la Nova Vella Sala. Amb aquest espai, el seu objectiu és donar visibilitat als artistes locals i també forans, a través d'exposicions d'art, sessions literàries o concerts en petit format. «Però la dinàmica cultural i l'interès per la cultura a la ciutat és escàs i molts artistes marxen a viure a fora». Després d'un temps intentant promoure la cultura, està decebut i té ganes de canviar d'aires. «Començar de nou potser lluny d'aquí i emprendre algun projecte vinculat amb l'art». Una ment imaginativa que vol volar, allunyar-se d'un carreró fosc i estret sense sortida.